

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 18 października 2024 r.

UH.8361.194.2024

ZPO

TIBERIUS POLSKA Sp. z o.o.
ul. Stradomska 72
04-608 Warszawa

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę TIBERIUS POLSKA Sp. z o.o., ul. Stradomska 72, 04-608 Warszawa, NIP: 1181329370, karę pieniężną w wysokości 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu przeprowadzili w dniach od 19 do 30 lipca 2024 r., kontrolę w sklepie firmowym TERRANOVA, ul. Pleszewska 1, 61-136 Poznań, prowadzoną przez TIBERIUS POLSKA Sp z o.o., ul. Stradomska 72, 04-608 Warszawa, NIP: 1181329370.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie przepisów ustawy, w tym m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 110 towarów oferowanych do sprzedaży oraz prawidłowość uwidaczniania ceny tych towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Stwierdzono nieprawidłowości w odniesieniu do 10 partii towarów spośród 110 skontrolowanych, tj.:

1. Koszulka turkusowa, rozmiar M, kod: SAB0063227001,
2. Krótkie czarne spodenki, rozmiar 44, kod: SAB0063979001,
3. Sukienka w paski, rozmiar L, kod: SAB0064438001,
4. Sukienka zielona, rozmiar XS, kod: SAB0058510001,
5. Spodnie beżowe, rozmiar XL, kod: SAB0059263001,

6. Krótkie spodenki zielone, rozmiar 46, kod: SAB0059254001,
7. Legginsy z kieszenią, rozmiar XS, kod: SAB0063119001,
8. Krótkie legginsy, rozmiar M/L, kod: SAB0063121001,
9. Koszulka dziecięca różowa, rozmiar 152/158, kod: SAB0063289001,
10. Bluza dziecięca zielona, rozmiar 140/146, kod: SAB0063312001.

Nieprawidłowości polegały na:

- 1) podaniu niepełnego sformułowania w stosunku do wszystkich ww. 10 towarów, tj.: „najniższa cena ostatnie 30 dni”, co narusza art. 4 ust. 2 ustawy;
- 2) wskazaniu jako najniższej ceny z ostatnich 30 dni przed obniżką takiej samej, jak cena aktualnie obowiązująca (promocyjna) - w przypadku towarów wymienionych w pkt 1, 3, 5, 6, 9, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy;
- 3) podaniu jako najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki ceny, która faktycznie nią nie była (cena niezgodna z przedłożoną dokumentacją) - w przypadku towarów wymienionych w pkt 1, 3, 5, 6, 9, tj.:
  1. Koszulka turkusowa, rozmiar M, kod: SAB0063227001, podano: 24,99 zł, powinno być: 39,99 zł,
  3. Sukienka w paski, rozmiar L, kod: SAB0064438001, podano: 24,99 zł, powinno być: 29,99 zł,
  5. Spodnie beżowe, rozmiar XL, kod: SAB0059263001, podano: 39,99 zł, powinno być: 69,99 zł,
  6. Krótkie spodenki zielone, roz. 46, kod: SAB005925400, podano: 29,99 zł, powinno być: 59,99 zł,
  9. Koszulka dziecięca różowa, roz. 152/158, kod: SAB0063289001, podano: 29,99 zł, powinno być: 49,99 zł,
 co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.
- 4) nieprawidłowym wyliczeniu ceny po obniżce procentowej w odniesieniu do najniższej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w przypadku towarów wymienionych w pkt 2 i 8, tj.:
  2. Krótkie czarne spodenki, roz. 44, kod: SAB0063979001, podano: 39,99 zł, powinno być: 40,19 zł,
  8. Krótkie legginsy, rozmiar M/L, kod: SAB0063121001, podano: 24,99 zł, powinno być: 25,19 zł,
 co narusza art. 4 ust. 1 ustawy.
- 5) nieprawidłowym wyliczeniu ceny po obniżce procentowej w odniesieniu do ceny regularnej w przypadku towarów wymienionych w pkt 2, 4, 7, 8 i 10, tj.:
  2. Krótkie czarne spodenki, roz. 44, kod: SAB0063979001, podano: 39,99 zł, winno być: 59,99 zł,
  4. Sukienka zielona, rozmiar XS, kod: SAB0058510001, podano: 29,99 zł, winno być: 39,99 zł,
  7. Legginsy z kieszenią, rozmiar XS, kod: SAB0063119001, podano: 19,99 zł, winno być: 39,99 zł,
  8. Krótkie legginsy, rozmiar M/L, kod: SAB0063121001, podano: 24,99 zł, winno być: 39,99 zł,
  10. Bluza dziecięca zielona, rozmiar 140/146, kod: SAB0063312001, podano: 39,99 zł, winno być: 50,00 zł,
 co narusza art. 4 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.*

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że: *„w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.*

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.*

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 23 września 2024 r. znak UH.8361.194.2024 (doręczonym 26 września 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona postępowania pismem z dnia 30 września 2024 r. (data wpływu: 7 października 2024 r.), przedstawiła stanowisko w sprawie. Prezes zarządu, jako osoba uprawniona do reprezentacji kontrolowanej spółki oświadczył, że Tiberius Polska Sp. z o.o. niezwłocznie po otrzymaniu protokołu z kontroli rozpoczęła proces wdrażania zmian w celu wyeliminowania uchybień, które Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przedstawił w protokole kontroli, wskazując, że sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz prezentowanie cen regularnych zostało poprawione we wszystkich sklepach. Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku wszystkich 10 towarów skontrolowanych pod względem obniżek cenowych oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 5 z 10 skontrolowanych towarów, a także art. 4 ust. 1 w przypadku 5 z 10 skontrolowanych towarów, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Przymiotu znikomości nie można przypisać stwierdzonym naruszeniom zarówno ze względu na ich ilość, ale również ich wielorodzajowy charakter. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy, powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co z kolei powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Pominięcie w tym komunikacie którejkolwiek ze składowych dyspozycji art. 4 ust. 2 ustawy, odczytywane być musi jako naruszenie prawa konsumenta do informacji, podobnie jak nieprawidłowe wyliczenie i uwidocznienie ceny po zastosowaniu obniżki. Celem przepisów jest

zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 4 lipca 2024 r. znak UH.8360.194.2024, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art. 4 ust. 1 i 2 ustawy w sytuacjach wyżej wskazanych. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje, że w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy, wysokość kary jest obligatoryjnie ustalana zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *„przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami*

krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim.

Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku wszystkich 10 towarów skontrolowanych pod względem obniżek cenowych oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 5 z 10 skontrolowanych towarów, a także art. 4 ust. 1 w przypadku 5 z 10 skontrolowanych towarów. Celem przepisów ustawy jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Dlatego stwierdzone w niniejszej sprawie naruszenia w sposób istotny naruszają interes konsumenta. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 4 lipca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów i przychodu strony, wskazanych przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanej spółki w toku kontroli.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordnacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wehnitz-Kędra